

**Prezidents
Dīters F. Uhtdorfs**
Otrais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Tempļa svētības

Es vēl joprojām atceros to, kā mani vecāki aizveda mūsu ģimeni uz jaunuzcelto Šveices Tempļi, pirmo Eiropā, lai mēs kļūtu par mūžīgo ģimeni. Toreiz man bija 16 gadu, un es biju jaunākais no četriem bērniem. Mēs kopā metāmies ceļos pie altāra, lai šeit uz zemes ar priesterības spēku tiktu saistīti un mums būtu brīnišķīgs apsolījums, ka mēs varam tikt saistīti uz mūžību. Es nekad neaizmirsīšu to brīnišķīgo brīdi.

Uz mani kā zēnu tas, ka mēs šķērsojam valsts robežu, lai tiktu saistīti kā ģimene, atstāja diezgan lielu iespaidu. Man tas simbolizē to, kādā veidā tempļa darbs šķērso pasaulīgās robežas, lai nestu mūžīgās svētības visiem zemes iedzīvotājiem. Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas tempļi patiesi ir uzcelti visas pasaules labumam, neņemot vērā tautību, kultūru vai politiskos uzskatus.

Tempļi ir stingras liecības tam, ka labestība gūs virsroku. Prezidents Džordžs K. Kanons (1827–1901), pirmais padomnieks Augstākajā Prezidijā, reiz teica: „Katrs pamata akmens, kas ir ielikts templim, un katrs templis, kas ir pabeigts ... mazina Sātana varu uz zemes un palielina Dieva spēku un godbijību.”¹

Lai arī katrs templis palielina taisnīguma ietekmi uz zemes, lielākās svētības, protams, saņem tie, kas paši apmeklē tempļi. Tur mēs saņemam turpmāko gaismu un zināšanas un noslēdzam svētas derības, kuras, ja tās

ievēro, palīdzēs staigāt Kristus mācekļa ceļus. Īsumā, tempļi māca mums par dzīves svēto mērķi un palīdz mums atrast patieso fizisko un garīgo vadību.

Taču mēs neapmeklējam tempļi tikai savā labā. Katru reizi, kad mēs ieejam šajās svētajās ēkās, mēs spēlējam lomu svētītā izpiršanas un pestīšanas darbā, kas ir kļuvis pieejams visiem Dieva bērniem Tēva Vienpiedzimušā Grēku Izpiršanas rezultātā. Tā ir nesavtīga un svēta kalpošana, un šī kalpošana ļauj mums, mirstīgajiem, piedalīties svētā darbā, kļūstot par atsvabinātājiem Ciānas kalnā.

Tos, kas kaut kādu iemeslu dēļ nevar apmeklēt tempļi tagad, es mudīnu darīt visu, kas ir jūsu spēkos, lai būtu derīgas tempļa rekomendācija cienīgi. Tempļa rekomendācija ir uzticības simbols, kas liecina par apņemšanos kalpot Tam Kungam. Tas ir simbols, kas izrāda mūsu mīlestību pret To Kungu, jo kā Jēzus mācīja: „Kam ir Mani baušļi un kas viņus tur, tas Mani mīl; bet, kas Mani mīl, to Mans Tēvs mīlēs un Es to mīlēšu un tam parādīšos” (Jāņa 14:21).

Turpinoties pasaules ainavas izgreznošanai ar šīm svētajām celtnēm, kas ir iesvētītas Tam Kungam, es lūdzu, lai mēs darītu savu daļu, pievelkot debesis tuvāk zemei tādējādi, ka paliekam cienīgi, turot tempļa rekomendāciju un izmantojot to. Ja mēs tā darīsim,

taisnīgums noteikti pieņemsies spēkā ne tikai mūsu dzīvē un mājās, bet arī mūsu sabiedrībā un visā pasaulē.

ATSAUCE

1. George Q. Cannon, in "The Logan Temple," *Millennial Star*, 1877. gada 12. novembris, 743.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA

Vairums cilvēku labāk iemācīsies un atcerēsies ilgāk, ja jūs idejas pasniegsiet, izmantojot vizuālos palīgīdzekļus, nevis vienkārši to izstāstot (skat. *Teaching, No Greater Call* [1999], 182). Mācīšanas laikā parādiet tempļa attēlu. Pēc tam, kad esat izlasījuši šo rakstu, apspriediet to, kāpēc templis prezidentam Uhtdorfam ir svarīgs. Uzaiciniet mazus bērnus uzzīmēt to, kā viņu ģimene ir attēlota pie tempļa.

Teaching, No Greater Call rakstīts: „Mudiniet tos, kurus jūs mācāt, izvirzīt vienu vai vairākus mērķus, kas varētu palīdzēt viņiem dzīvot atbilstoši tiem principiem, kurus jūs esat mācījuši” (159). Apsveriet iespēju izlasīt prezidenta Uhtdorfa vēstījumu kopā ar ģimeni un uzaicināt ģimenes locekļus uzrakstīt personīgo mērķi, kas palīdzēs viņiem palikt cienīgiem, turot tempļa rekomendāciju un izmantojot to.

JAUNIEŠI

Skats no augstākas vietas

Mendija Rajena Holmsa

Kad biju jaunieta, man bija daudz iespēju veikt kristības par mirušajiem Sandjego Kalifornijas Templī. Lai arī katra reize bija patikams notikums, taču viens ceļojums man ir īpaši palicis prātā.

Man bija 16 gadi, manai mazajai mātai tikko palika 12 gadi, un viņa pirmo reizi devās kristīties par mirušajiem. Tā kā tā bija viņas pirmā reize, mēs nolēmām apiet apkārt templim pēc tam, kad būsim pabeigušas kristīšanos par mirušajiem.

Tempļa vienā pusē atradās vairāki skatu punkti, uz kuriem tad mēs arī devāmies. Tā kā Sandjego

Templis atrodas blakus lielceļam ar intensīvu satiksmi, tad, stāvot skatu punktā, jūs patiesībā skatāties uz automaģistrāli.

Tajā dienā, stāvot uz tempļa zemes augstākās vietas, es ieguvu jaunu skatījumu uz dzīvi. Es lūkojos lejā uz pasauli ar tās skrienošajām mašīnām, pilnajiem iepirkšanās centriem un ar tās apzīmētām ceļa zīmēm.

Tas notika toreiz, kad man prātā iešāvās doma: „Tu negribi būt daļa no tā visa, tā nav patiesā dzīves nozīme.” Mani vienmēr mācīja, ka dzīves mērķis ir atgriezties, lai dzīvotu kopā ar Debesu Tēvu, un kļūt kā Viņš. Es zināju, ka man nav vajadzīgas pasaules lietas, lai sasniegtu šo mērķi.

Es pagriezos un paskatījos uz skaisto templi, es biju pateicīga par evaņģēlija zināšanām un to skatu, ko tas man deva. Es zināju, ka haosa vidū un nedrošajā pasaulē es esmu atradusi augstāku vietu, uz kuras balstīties.

Tajā dienā templī es apsolīju savam Debesu Tēvam, ka vienmēr nostāšos Viņa pusē un nevis pasaules pusē. Vienalga, ko pasaule mums stādīs pretī, mēs to varam pārvarēt, turot derības, kuras mēs esam noslēguši, un stāvot svētās vietās (M&D 87:8).

BĒRNI

Padarīt pasauli skaistāku

Prezidents Uhtdorfs teica, ka tad, kad tiek uzcelts templis, tas palielina Dieva spēku uz zemes un padara pasauli par skaistāku vietu. Tālāk sniegtas dažas no brīnišķīgām svētībām, kuras templis dod cilvēkiem. Ja dzīvosiet cienīgi, lai kādu dienu varētu ieiet templī, katra no šīm svētībām var būt jūsu!

Mīlestības un skaistuma vieta

Kristīšanās to cilvēku labā, kas nebija kristīti, kad bija vēl dzīvi

Laulība, kas var turpināties mūžīgi

Bērni saistīti ar vecākiem uz mūžu

Vieta, kur mācīties par Debesu Tēvu un Jēzu Kristu

Cienīga, paklausīga dzīve

Stipriniet ticību un personīgo taisnīgumu

Studējiet šo materiālu un piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras jūs apmeklējat. Izmantojiet jautājumus, kas palīdzēs jums stiprināt māsas, kuras jūs apmeklējat, un padarīt Palīdzības biedrību par aktīvu savas dzīves sastāvdaļu.

No Svētajiem Rakstiem:

Jesajas 2:2–3; M&D 109:22–23;
110:8–10

Mūsu atbildība būt cienīgiem kalpot templī

Derības, kuras mēs noslēdzam, un ar tām saistītie priekšraksti, kurus mēs saņemam templī, kļūst par caurlaidi, kas ļauj mums ienākt Dieva klātbūtnē. Šīs derības paceļ mūs pāri mūsu pašu spēkiem un pāri mūsu perspektīvai. Mēs noslēdzam derības, lai parādītu savu ziedošanos Dieva valstības celšanai. Mēs kļūstam par derības ļaudīm, kad tiek pakļauti derībai ar Dievu. Visas apsolutās svētības ir mūsu, ja uzticamies šīm derībām. ...

Ko šīs Baznīcas sieviete var darīt, lai viņai būtu tiesības uz tempļa svētībām?

Caur Savu pravieti Tas Kungs aicina tos, kas vēl nav saņēmuši tempļa svētības, darīt visu, kas varētu būt nepieciešams, lai būtu cienīgi tās saņemt. Viņš aicina tos, kas jau ir saņēmuši šīs svētības, atgriezties templī, cik bieži vien iespējams, lai vēlreiz baudītu šo pieredzi, lai paplašinātu savu redzesloku un sapratni par Viņa mūžīgo ieceri.

Būsim cienīgi, lai varētu turēt derīgu tempļa rekomendāciju. Dosimies uz templī, lai saistītu savas ģimenes uz mūžu. Atgriezīsimies templī, cik bieži vien mūsu apstākļi to ļauj. Sniegsim saviem mirušajiem

radiniekiem iespēju saņemt paaugstinājuma priekšrakstus. Baudīsim garīgo spēku un atklāsmes, ko mēs saņemam, regulāri apmeklējot templi. Būsim uzticīgi un noslēgsim un turēsim tempļa derības, lai pilnībā saņemtu Grēku Izpirkšanas svētības.”¹

**Silvija H. Alreda, pirmā padomniece
Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā.**

No mūsu vēstures

Prezidents Gordons B. Hinklijs (1910–2008) mācīja, ka Palīdzības biedrība aug no mūsu vēlēšanās kalpot tempļos:

„Kērtlandes Tempļa būvniecības laikā sievietes tika aicinātas samalt savus porcelāna traukus mazās daļiņās, lai tās, sajaucot kopā ar apmetumu, varētu tik izmantotas tempļa sienu apdarei, kuras, uztverot saules un mēness gaismu un atstarojot šo gaismu, padarītu skaidrāku celtnes fasādi.

Tajā laikā, kad naudas bija pavisam maz, bet ticība pārpilnībā, strādnieki ziedoja savus spēkus un resursus, lai uzceltu Tā Kunga namu. Sievietes nodrošināja viņus ar labākajām maltītēm, ko viņas varēja pagatavot. Edvards V. Tūlidžs, ziņoja, ka laikā, kad sievietes šuva tempļa priekškaru, Džozefs Smits, viņas vērojot, teica: „Māsas, jūs vienmēr esat noderīgas. Māsas vienmēr ir pirmās un priekšgalā visos labos darbos. Marija bija

pirmā pie augšāmcelšanās; un māsas tagad ir pirmās, lai veiktu tempļa iekšdarbus.” ...

„Atkal Navū, kad templis vēl tika celts, dažas sievietes apvienojās, lai uzšūtu kreklus strādniekiem. Šo notikumu iespaidā divdesmit no šiem strādniekiem 1842. gada 17. marta ceturtdienā sapulcējās pravieša veikala augšējā istabā.”² Tādejādi aizsākās Palīdzības biedrība.

ATSAUCES

1. Silvia H. Allred, "Holy Temples, Sacred Covenants," *Liahona*, 2008. g. nov., 113, 114.
2. Gordon B. Hinckley, "Ambitious to Do Good," *Ensign*, 1992. gada marts, 2.

Ko es varu darīt?

1. Kādu atbalstu es varu piedāvāt māsām, kuras es apmeklēju, lai palīdzētu sagatavoties un apmeklēt templī?
2. Kā es varu atklāt agrīnās Baznīcas mūsu mantojumu, kas ziedošanās, lai saņemtu tempļa svētības?
3. Kā es varu iegūt tiesības uz tempļa svētībām?

Vairāk informācijas var iegūt
www.reliefsociety.lds.org.